

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 6050/06
24.10.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Зоје Поповић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником Љиљаном Петровић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА, против решења туженог Министарства финансија Републике Србије - Пореска управа - Регионални центар Београд, број: 731.1-97/07-20 од 26.7.2007. године, у предмету порез на оружје, у нејавној седници већа одржаној дана 24.10.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилац је поднео тужбу у управном спору којом је оспорио законитост решења Министарства финансија Републике Србије - Пореска управа - Регионални центар Београд, број: 4133-104/06 од 18.10.2006. године, којим је одбијена, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Пореске управе - Експозитура Велико Градиште, број: 439-2179 од 17.8.2006. године. Тим ожалбеним решењем одбијен је тужиочев захтев за отпис пореза на оружје за 2005. годину, као неоснован.

Врховни суд Србије је поднету тужбу доставио на одговор туженом органу, који је у одговору на тужбу обавестио суд да је изменио оспорено решење новим решењем под бројем 7311-97/07-20 од 26.7.2007. године, којим се, у ставу I одбија, као неоснована жалба тужиоца изјављена против решења Пореске управе - Експозитура Велико Градиште, број: 439-2179 од 17.8.2006. године. У ставу II тог решења наведено је да се овим решењем замењује решење Пореске управе - Регионалног центра Београд, број: 4133-104/06 од 18.10.2006. године.

Врховни суд Србије је примерак новодонетог решења доставио тужиоцу да се изјасни да ли је задовољан тим решењем и да ли тужбу проширује на исто. Тужилац се поднеском примљеним код овог суда 15.10.2007. године, изјаснио да није задовољан решењем туженог органа од 26.7.2007. године, те да тужбу проширује и на то новодонето решење.

Поступајући у границама захтева тужиоца из изјаве о проширењу тужбе и наводонети акт, Врховни суд Србије је оценом навода тужбе и изјашњења тужиоца, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао:

Тужба је неоснована.

Из образложења оспореног решења и списка предмета ове управне ствари произилази да је решењем првостепеног органа бр. 434-05/01302-110/2005 од 18.4.2005. године, тужиоцу утврђен порез на регистровано оружје за 2005. годину у износу од 1.460,00 динара. На наведено решење тужилац није изјавио жалбу, већ се 05.12.2005. године обратио првостепеном органу захтевом за отпис пореза, у чијем прилогу је доставио потврду Министарства унутрашњих послова - Одељење Велико Градиште, бр. 45/05 од 29.11.2005. године. Поступајући по поднетом захтеву првостепени орган је решењем бр. 439-3704 од 11.1.2006. године, одбацио исти, као неблаговремен са разлога што порески обвезник није у року од 15 дана од дана пријема решења о утврђивању пореза чији се повраћај тражи, изјавио жалбу. На то новодонето решење првостепеног органа тужилац је изјавио жалбу по основу које је тужени орган решењем бр. 4133-3/2006 од 26.7.2006. године, поништио ожалбено решење и списе предмета вратио на поновни поступак. Поступајући по примедбама из решења другостепеног органа, првостепени орган је ожалбеним решењем од 17.8.2006. године, одбио захтев тужиоца за отпис пореза на оружје, као неоснован. Наведено је образложено тиме да Законом о пореском поступку и пореској администрацији није прописана могућност престанка пореске обавезе отписом пореза. Оцењујући законитост оспореног решења тужени је нашао да је правилно поступио првостепени орган када је одбио тужиочев захтев за отпис пореза на оружје, као неоснован, са разлога што одредбама Закона о порезима на употребу, држање и ношење добара и Закона о пореском поступку и пореској администрацији, није предвиђено отписивање утврђених обавеза из разлога које је тужилац навео у захтеву.

По налажењу Врховног суда Србије, правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења. У поступку који је претходио доношењу решења није било повреде правила поступка, а на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, које је од значаја за доношење одлуке у овој управној ствари, правилно је примењено материјално право.

Наиме, одредбом члана 25. став 1. тачка 4. Закона о порезима на употребу, држање и ношење добара, прописано је да се порез на регистровано оружје не плаћа на оружје које је обвезник добио као награду или приликом одласка у пензију, од Војске Југославије или Министарства унутрашњих послова, а највише на једно од добијених регистрованих оружја за које је прописана најнижа висина пореза, а чланом 26. истог Закона, да порез на регистровано оружје утврђује решењем надлежни порески орган, на основу података које му доставља републички орган управе задужен за унутрашње послове који издаје оружани лист за држање и ношење оружја за личну безбедност, оружани лист за држање и ношење оружја, односно дозволу за ношење оружја за личну безбедност. Ово значи да је тужилац могао да захтева да се ослободи плаћања овог пореза само до коначности решења о утврђењу пореске обавезе за 2005. годину по наведеном члану 25. Закона о порезима на употребу, држање и ношење добара. Како ни Закон о пореском поступку и пореској администрацији ни Закон о порезу на употребу, држање и ношење добара не прописују отпис утврђене обавезе из разлога за отпис на које се позива тужилац, при чему је утврђену пореску обавезу тужилац могао да оспорава жалбом на решење од 18.4.2005. године, а то није учинио, то чињеница да му је пиштољ украден 18.4.2005. године, нема утицаја на другачију одлуку. Због тога је решење туженог органа по налажењу Врховног суда Србије правилно и на закону засновано.

Приликом одлучивања, суд је ценио наводе тужбе, па налази да су исти без утицаја на правилност и законитост оспореног решења, с обзиром на чињеницу да је тужилац у време доношења ожалбеног решења био власник предметног оружја.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је, применом одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 24.10.2007. године, У. 6050/06

Записничар, Председник већа - судија

Љиљана Петровић, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК